

Forventninger maa nu endelig standse. Det han vil, er en Marche paa Stedet. Man maa nok røre sig, men i Øvrigt ikke komme af Stedet. Man maa revidere Toldlovgivningen, sætte enkelte Postter ned, naar man blot vil give Kompensation paa andre Postter, og maaſte beskutte Artikler, som i endnu højere Grad ere Menigmands Forbrug, maaſte ogsaa Artikler, som i Dieblirket ere de mere Velfaaendes Forbrug — jeg veed ikke, hvordan denne Marche paa Stedet skal foregaa — saa kunne vi nok faae en Toldreform. Men mon det saa ikke bliver Stene for Brød, alle de Postter, de give om Forhandlinger paa det økonomiske Omraade med dette Ministerium. Mig forekommer det, at den Forhandling, her er ført, ikke giver Anledning for Nogen til at gaa ud og sige, at saa længe Carthago staar, faar man Fred i Rom. Vi vide, hvad jeg mener. Det er jo i Øvrigt heller ikke at forlange, det er unaturligt at forlange, at en Regering, der har saadanne Anskuelser ogsaa om Reformere og om Nødvendigheden af at kræve Skatterne saaledes fordelte, som denne Regering har vist gennem en Mærkelse, at den skulde kunne forandre sin begrundede Overbevisning i den Henseende og forberede Lovgivningens Indretning efter sine væsentlig modsatte Anskuelser. Det er i Virkeligheden Unatur at ville forlange det. Derfor siger jeg: Lad ikke Vælgerne nære Forhaabninger om økonomiske Reformere under dette Ministerium. Før De have et Ministerium, der føler med Dem, deler Anskuelser med Dem, om ikke fuldt ud — hvem kan forlange sine Meninger fuldt ud — men dog saa vidt, at De med god Overbevisning og godt Hjerte kunne forhandle med det, i den af Dem ønskede Retning og med det Formaal at naae Landstingets Tilslutning, komme de økonomiske Reformere ikke tilveie i den Retning, vi nu have talt saa meget om. 34 1/3 Million udgjør alle de indirekte Skatter, og skulle vi til en rational Undersøgelse af, hvilke der først skulde forsvinde af Statsmaskineriet, blev det ikke blot adskillige Toldpostter, men maaſte ogsaa adskillige andre, der kunde trænge til Efterhyn. Vi have herhjemme lavere Beskatning end de fleste, siger det meget sagkundige Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Gad). Jeg veed ikke, om han har paa rede Haand at sige os, hvorledes Kommuneskatterne fordele sig her i Landet i Sammenligning med andre Lande, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det er 17 Kroner for hvert Individ her i Landet. Tag en lille Landsby paa 2,000 Mennesker, sæt den til Gjen-

nemsnitforbrug og Gjennemsnitsevne, saa bliver det dog 34,000 Kroner, der gaar ud af denne Kommunes Kommer hvert Aar. Det er saa deiligt, siger man, for de vide det ikke. Nei, de vide det slet ikke, men de 34,000 Kroner, som de maa af med uden at vide det — naar jeg tager en Gjennemsnitsberegning — mærkes i Narenes Løb. Jeg tager blot et lille Exempel, og naar det saaledes fortsættes ud over Behovet, saaledes at Ministeren i sin Regeringstid har kunnet kræve saadan 100 Millioner ud af Borgernes Kommer, som ikke have været strengt fornødne for Statshusholdningen, men blot for at faae samlet dem op til Brug for Foranstaltninger, man iværksætter selvraadig uden Rigsdagens Samtykke, saa mærkes det, og det er en af Grundene, en væsentlig Grund, hvorfor Tiderne ere saa slette, som vi nu have dem. Folk ere blevne pumpede og pumpede uden at mærke det, og deres Gyne til at forbedre deres Bedrift, holde Skridt med Tiden, er vækket efterhaanden ogsaa uden de mærkede det. Der har været en lille Læk i Bunden af Lønden; naar de vilde have Øllet, var det gaaet den anden Veie. Saaledes er Stillingen her i Landet. Jeg tror ikke, at dette er en Finansministers væsentligste Opgave. Jeg tror, at en Finansministers Opgave maatte være at noles med saa saa Penge som mulig af Skatteborgernesomme og at sørge for ved en Revision af Skattelovene at faae disse Penge ydede efter de retfærdigste og ligeligste Grundsaetninger. Det er ikke denne Finansministers Mening. Han har, saavidt jeg kan skjønne, i alle de Aar, han nu har været Minister, ikke søgt at faae en Reform af Skattelovene. Toldloven er i sine Grundtræk 24 Aar gammel, lavet af et Rigsraad efter en forholdsvis kort Overveelse til Brug for hele Monarkiet og, som De ville erindre, paa en Tid, da der var et lille Rigsraad og for hele Monarkiet. Rigsdagen, althaa Befolkningen gennem den almindelige Valgret, har som saadan ikke haft den fjerneste Indflydelse paa denne Lov. Den har staaet i 24 Aar, men den synes endnu ikke at trænge til en virkelig Revision. Jeg beundrer min ærede Gjenbo her, det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tanber). Det er vistnok over 16 Aar siden, at vi sad sammen i Toldudvalget, og at han begyndte sit store Arbeide som Ordfører. Han er endnu i Dag uførtroden til at haabe paa, at vi i den Situation, vi ere i, kunne komme frem. Jeg beundrer hans Udholdenhed og ønsker ham til Lykke med, at han maa se sit store Arbeide i denne Sags Tjeneste kronet med Held, om ikke under de